

derfor, og jeg tror, at det vil være vanskeligt at levere tilstrækkelig syldbestørende Bevis for, at vi Præster absolut skulle stilles i den Grad som ufrt Mennesker, at vi saa at sige næsten begaa en vanærende Handling ved at modtage frivillige Gaver. Naar man holder paa Sognebaandsløsningen til det yderste, hvoraf Følgen kan blive, at en enkelt Præst kan faa 2—300 Konfirmander og bruge Halvdelen af sin Tid til deres Forberedelse, skulde der saa være noget i Vejen for, at de rigeste Folks Børn ved den Lejlighed ofrede noget til Erstatning for Præstens Arbejde? Jeg tror, at man kommer til at sætte en Slags, jeg vil ikke sige Stamplet, men i alt Fald en Slags Mistænksomhedsstempel paa os Præster, om vi ikke have Lov til at modtage slige Gaver. Men det er jo altsammen noget, man siden kan drøfte i Udvalget. Jeg haaber i alt Fald, at Lovforslaget, om end det er fremkommet sent, dog vil overgaa til 2den Behandling, og at der derefter vil blive nedsat et Udvalg.

Knudsen: Den sidste ærede Taler brugte i sit Foredrag den Bemærkning, at naar Staten støttede, saa mange forskellige andre Formaal, burde Staten ogsaa give en lille Støtte til Kirken. Jeg har den Opfattelse af det foreliggende Lovforslag, at det ikke her drejer sig om en lille Støtte til Kirken, men om meget store Bidrag, dels fra Stat og Kommune, dels Bidrag, som skulle tilvejebringes ved Baaalning paa Kjøbenhavns og Frederiksbergs Borgere. Altsaa jeg tror ikke, man kan gaa ud fra, at hvad der her foreslaas, er noget i og for sig ringe, noget i og for sig ubetydeligt, men det er meget betydelige Bidrag, her er Tale om. Som Støtte for Forslaget anførte den ærede Taler ogsaa, at der efter hans Mening eksisterede Kirkenød, og han vilde hævde, at der her i Kjøbenhavn er et saa stort Kirkebesøg, at der deri ligger en Opfordring til at bygge ny Kirker. Jeg tror ikke paa dette store Kirkebesøg, jeg tror derimod meget mere paa de gentagne Undersøgelser af Kirkebesøget, som have fundet Sted, og hvis Resultater have godtgjort, at der er Plads til tre Gange saa mange Mennesker i Kirkerne i Almindelighed, som dem, der komme der. Jeg vil tillige anføre, at dersom Kirkebesøget her i Kjøben-

havn var saa stort, at der deri laa en Opfordring til at opføre ny Kirker, vilde det Moment ganske sikkert være blevet fremhævet i meget høj Grad under de Forhandlinger i Kommunalbestyrelsen, som have fundet Sted. Thi det er jo givet, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, særlig Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, har stillet sig efter min Mening alt for velvilligt over for det foreliggende Lovforslag. De allerfleste Borgerrepræsentanter, som have udtalt sig, have jo udtalt sig i Retning af Opførelse af disse ny Kirker, i det hele taget til Fordel for den Ordring, som dette Forslag her tilsigter at indføre, men de have dog ikke anført det store Kirkebesøg som Grund til at opføre disse ny Kirker, og naar de ikke have gjort det, er det efter min Mening, fordi Kirkebesøget her i Kjøbenhavn ikke er af den Betskaffenhed. Jeg er altsaa af den Mening, at der her i Kjøbenhavn ikke findes Trang til Opførelse af disse ny Kirker, og det er efter min Formenting det allervigtigste Moment i denne Sag. Jeg maa anføre, at Tilstanden her i Kjøbenhavn er saaledes, i Modsætning til mange andre Steder i Landet, at mens Sognene vokse og blive nok saa store, bliver dog Vejen til Kirkerne her i Byen forholdsvis kort i Sammenligning med mange andre Steder i Landet. Naar desuagtet Kirkebesøget her er meget svagt, tror jeg, at det er Bevis for, at der ikke er nogen Trang til flere Kirkebygninger ud over dem, der eksistere for Øjeblikket, men disse ere mere end fuldstændig tilstrækkelige. Jeg mener endvidere, at Trangen, foruden at vise sig ved Kirkebesøg, ogsaa bør vise sig paa anden Maade, dersom man skal gaa til at opføre ny Kirker; Trangen bør ogsaa vise sig deri, at der er nogen Offerberedvillighed blandt de Folk, der benytte Kirkerne, til at staffe ny Kirker til Veje. Hvis det virkelig forholder sig saaledes, at mange maa blive hjemme fra Kirkerne, fordi der ikke er Plads, at mange maa blive borte af Hensyn til, at de maa staa op o. s. v., vilde jeg finde det ganske naturligt, om disse Folk satte sig i Bevægelse for at staffe den Plads, der mangler, for at der kan blive opført Kirker, som de kunne komme til at besøge. Men noget saadant ser man ikke noget til, tværtimod! Man ser det modsatte. Den ærede Kommis-